COLOCVIU STRATEGIC

UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I”
CENTRUL DE STUDII STRATEGICE DE APĂRARE ŞI SECURITATE

Nr. 7
2012

PARTICULARITĂȚILE MANAGEMENTULUI ÎN POLITICA DE SECURITATE UMANĂ ŞI DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

VALERIU RIGU PETRE

C O N C L U Z I I*:*

- ***Sănătatea publică reprezintă starea de sănătate a populației în raport cu determinanții stării de sănătate.***
- ***Asistența de sănătate publică este o componentă a sistemului de securitate națională care reprezintă efortul organizat al societății în vederea protejării şi promovării sănătății populației.***
- ***Scopul asistenței de sănătate publică îl constituie promovarea sănătății, prevenirea îmbolnăvirilor şi îmbunătățirea calității vieții.***
- ***Strategia sistemului sănătății publice urmăreşte asigurarea sănătății populației în cadrul unor comunități sănătoase.***
- ***Protecția sănătății publice constituie o obligație a autorităților administrației publice centrale şi locale, precum şi a tuturor persoanelor fizice şi juridice.***
- ***Autoritatea centrală în domeniul sănătății publice elaborează proiecte de acte normative în domeniul sănătății publice***

Asistența de sănătate publică se realizează prin ansamblul măsurilor politico-legislative, al programelor şi strategiilor adresate determinanților stării de sănătate, precum şi prin organizarea instituțiilor pentru furnizarea tuturor serviciilor necesare pentru buna desfăşurare a activității de profil.

Strategia sistemului sănătății publice urmăreşte asigurarea sănătății populației în cadrul unor comunități sănătoase.

Asistența de sănătate publică este o componentă a sistemului de securitate națională şi este coordonată de către Ministerul Sănătății Publice şi se realizează prin toate tipurile de unități sani-

tare de stat sau private, constituite şi organizate conform legii.

Ministerul Sănătăţii Publice reprezintă autoritatea centrală în domeniul sănătăţii publice.

Responsabilitatea pentru asigurarea sănătăţii publice revine Ministerului Sănătăţii Publice, autorităţilor de sănătate publică teritoriale, precum şi autorităţilor de sănătate publică din cadrul ministerelor şi instituţiilor cu reţea sanitară proprie.

Protecţia sănătăţii publice constituie o obligaţie a autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale, precum şi a tuturor persoanelor fizice şi juridice.

Sănătatea publică reprezintă starea de sănătate a populaţiei în raport cu determinanţii stării de sănătate: socio-economici, biologici, de mediu, stil de viaţă, asigurarea cu servicii de sănătate, calitatea şi accesibilitatea serviciilor de sănătate[1].

Promovarea sănătăţii oferă individului şi colectivităţilor posibilitatea de a-şi controla şi îmbunătăţi sănătatea sub raport fizic, psihic şi social şi de a contribui la reducerea inechităţilor în sănătate.

Prin supraveghere se realizează analiza, interpretarea şi diseminarea datelor privind starea de sănătate a populaţiei, bolile transmisibile şi netransmisibile, pe baza cărora sunt identificate priorităţile de sănătate publică şi sunt instituite măsurile de prevenire şi control.

Evaluarea riscurilor pentru sănătate permite estimarea gradului în care expunerea la factorii de risc din mediul natural, de viaţă şi de muncă şi la cei rezultaţi din stilul de viaţă individual şi comunitar influenţează starea de sănătate a populaţiei.

Managementul activităţilor de sănătate reprezintă cadrul implementării obiectivelor politicii şi strategiei sănătăţii publice de către Ministerul Sănătăţii Publice, ca autoritate centrală a domeniului de sănătate publică.

Programele naţionale de sănătate publică se adresează domeniilor de intervenţie ale sănătăţii publice şi răspund priorităţilor naţionale identificate.

Programele naţionale de sănătate sunt finanţate de la bugetul de stat, bugetul Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, din fonduri externe rambursabile şi nerambursabile, din venituri proprii, donaţii şi sponsorizări, precum şi din alte surse, potrivit legii.

Autoritatea centrală în domeniul sănătăţii publice elaborează proiecte de acte normative în domeniul sănătăţii publice şi avizează reglementări ale altor ministere şi instituţii referitoare la activităţi cu impact asupra sănătăţii publice.

Principalele domenii pentru care autoritatea centrală de sănătate publică elaborează sau participă la elaborarea, după caz, a unor proiecte de acte normative sunt: calitatea principalilor factori de mediu: apa potabilă şi de îmbăiere, aerul ambiant şi interior, zgomot, locuinţă şi habitat, substanţe chimice, produse cosmetice, radiaţii ionizante, vectori, deşeuri etc.; monitorizarea stării de sănătate; promovarea sănătăţii; calitatea alimentului; calitatea unităţilor şi serviciilor turistice; calitatea mediului de muncă şi sănătatea în muncă; colectivităţile de copii şi tineri; evaluarea efectelor factorilor de mediu asupra sănătăţii populaţiei; asigurarea condiţiilor de igienă în unităţi sanitare; servicii de laborator; planificare familială; siguranţa transfuziei sanguine; norme privind alte domenii ale sănătăţii publice; prevenirea consumului ilegal de droguri.

Ministerul Sănătăţii Publice, prin aparatul propriu şi prin autorităţile de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti şi ale ministerelor şi instituţiilor cu reţea sanitară proprie, verifică respectarea reglementărilor în domeniul sănătăţii publice, iar în caz de nereguli sau neconformitate, aplică măsuri conform legii.

Institutele sau centrele de sănătate publică coordonează tehnic şi metodologic activitatea de specialitate în domeniul fundamentării, elaborării şi implementării strategiilor privitoare la prevenirea îmbolnăvirilor, controlul bolilor transmisibile şi netransmisibile şi a politicilor de sănătate publică din domeniile specifice.

Autorităţile de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti coordonează, la nivel lo-

Colonel (r.) Valeriu Rigu PETRE, doctorand la Universitatea Naţională de Apărare „Carol I" în domeniul „Ştiinţe militare şi informaţii", medic stomatolog la Clinica de Implantologie, Bucureşti.

cal, implementarea activităților care decurg din obligațiile asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană şi planurile de implementare a actelor comunitare referitoare la domeniul sănătății.

Regulamentul de organizare şi funcționare, precum şi structura organizatorică ale autorităților de sănătate publică județene şi a municipiului Bucureşti se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății publice.

Activitatea de avizare, autorizare şi notificare a activităților şi produselor cu impact asupra sănătății populației are ca scop certificarea conformității cu normele de sănătate publică a produselor, serviciilor şi activităților, în scopul protejării sănătății populației.

Activitatea de evaluare a impactului asupra sănătății în relație cu programe, strategii, politici ale altor sectoare de activitate cu efecte conexe asupra sănătății populației reprezintă instrumentul de integrare a priorităților de sănătate publică în dezvoltarea durabilă a societății.

Activitatea medicală de recuperare se asigură prin unități medicale de specialitate cu personalitate juridică, secții, compartimente şi laboratoare de recuperare, unități ambulatorii de recuperare, publice sau private, precum şi prin societăți de turism balnear şi de recuperare, constituite conform legii.

Asistența medicală de urgență se asigură de unități specializate de urgență şi transport sanitar publice sau private, precum şi prin structurile de primire a urgențelor, organizate în acest scop.

Asistența farmaceutică se asigură în cadrul sistemului de sănătate publică, potrivit legii, prin prepararea şi eliberarea medicamentelor şi a altor produse stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice, cum ar fi: cosmetice, dispozitive medicale, suplimente alimentare şi alte asemenea produse.

Cetățenii români şi orice altă persoană aflată pe teritoriul României, precum şi unitățile şi agenții economici au obligația să se supună măsurilor de prevenire şi combatere a bolilor transmisibile, să respecte întocmai normele de igienă şi sănătate publică, să ofere informațiile solicitate şi să aplice măsurile stabilite privind instituirea condițiilor pentru prevenirea îmbolnăvirilor şi pentru promovarea sănătății individului şi a populației.

Informațiile privind sănătatea persoanelor se păstrează la autoritățile de sănătate publică teritoriale, la autoritățile de sănătate publică ale ministerelor cu rețea sanitară proprie, precum şi la instituțiile desemnate şi pot fi folosite în scopul întocmirii rapoartelor statistice nenominalizate, în vederea evaluării stării de sănătate a populației.

Păstrarea confidențialității informațiilor referitoare la persoane este obligatorie pentru toți salariații care prin activitatea pe care o desfăşoară au acces la acestea în mod direct sau indirect.

Campaniile de informare, educare şi comunicare cu privire la teme care privesc sănătatea publică trebuie să fie avizate de Ministerul Sănătății Publice[2].

Autoritățile de sănătate publică din ministerele cu rețea sanitară proprie coordonează realizarea programelor de sănătate specifice ministerului, cu impact asupra sănătății, în concordanță cu strategia Ministerului Sănătății Publice.

Ministerul Sănătății Publice, respectiv Casa Națională de Asigurări de Sănătate, asigură fondurile pentru finanțarea programelor naționale de sănătate, respectiv a subprogramelor, pe baza cererilor fundamentate ale ordonatorilor de credite secundari şi terțiari, care vor solicita finanțarea în funcție de realizarea indicatorilor.

Sistemul național de asistență medicală de urgență şi de prim ajutor calificat

În înțelesul prezentului titlu, în sistemul național de servicii medicale de urgență și de prim ajutor calificat, termenii şi noțiunile folosite au următoarea semnificație[3]: sistemul național de servicii medicale de urgență şi prim ajutor calificat - ansamblul de structuri, forțe, mecanisme şi relații, organizate după aceleaşi principii şi reguli, care utilizează proceduri integrate de management specializat şi/sau calificat; asistență publică integrată de urgență - asistența asigurată de instituțiile publice de stat aflate în structurile Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Administrației şi Internelor şi/sau în structura autorităților publice locale, precum şi de Serviciul de Telecomunicații Speciale prin Direcția pentru apel unic de urgență 1-1-2. Ea include ansamblul

de măsuri şi activităţi cu caracter logistic, tehnic şi medical, destinate în principal salvării şi păstrării vieţii; asistenţă medicală de urgenţă – ansamblul de măsuri diagnostice şi terapeutice întreprinse de către personal medical calificat. Ea poate fi acordată la diferite niveluri de către medici şi asistenţi medicali cu diferite grade de pregătire; urgenţă medicală - accidentarea sau îmbolnăvirea acută, care necesită acordarea primului ajutor calificat şi/sau a asistenţei medicale de urgenţă, la unul sau mai multe niveluri de competenţă, după caz. Ea poate fi urgenţă cu pericol vital, unde este necesară/sunt necesare una sau mai multe resurse de intervenţie în faza prespitalicească, continuând îngrijirile într-un spital local, judeţean ori regional, sau urgenţă fără pericol vital, unde îngrijirile pot fi efectuate, după caz, cu sau fără utilizarea unor resurse prespitaliceşti, la un centru ori cabinet medical autorizat sau, după caz, la un spital; primul ajutor de bază – efectuarea unor acţiuni salvatoare de viaţă unor persoane care au suferit o accidentare sau îmbolnăvire acută, de către persoane fără pregătire medicală, fără utilizarea unor echipamente specifice acestui scop.

Primul ajutor de bază se acordă de orice persoană instruită în acest sens sau de persoane fără instruire, la indicaţiile personalului din dispeceratele de urgenţă; serviciul mobil de urgenţă, reanimare şi descarcerare (SMURD)[4] – unitatea de intervenţie publică integrată, de importanţă strategică, fără personalitate juridică, având în structura sa echipe integrate de reanimare, specializate în acordarea asistenţei medicale şi tehnice de urgenţă, precum şi echipe cu personal paramedical, specializat în acordarea primului ajutor calificat.

---

[1] *Legea nr. 95/14 aprilie 2006, privind reforma în domeniul sănătăţii*, art.4.
[2] Idem, art. 42.
[3] Idem, art. 86.
[4] Ibidem, art. 86.

PROPUNERI:

- ***Sănătatea populaţiei reprezintă un deziderat naţional, nu sectorial, fapt pentru care necesită luarea unor măsuri pertinente pe timp scurt, mediu şi lung în vederea realizării unui management eficient al resurselor sanitare şi medicale.***
- ***Încadrarea în posturile de management în instituţiile sanitare a personalului cu experienţă în conducere organizaţională, nu în ştiinţe medicale.***
- ***Restructurarea sistemului financiar participativ de sănătate prin înfiinţarea unor praguri de cotizare pentru indivizi, care să poată beneficia individual de asigurare medicală şi servicii sanitare tocmai în funcţie de aceste cotizaţii depuse de fiecare în parte.***

COLOCVIU STRATEGIC este o publicaţie a Centrului de Studii Strategice de Apărare şi Securitate ce include rezumate ale temelor de cercetare ştiinţifică, conferinţelor, simpozioanelor, seminariilor, meselor rotunde, opinii şi puncte de vedere ale unor personalităţi de marcă din armată şi societate, din ţară şi străinătate, implicate în cercetarea ştiinţifică din domeniul securităţii.

Publicaţie realizată cu sprijinul Editurii şi Tipografiei Universităţii Naţionale de Apărare „Carol I”
Tehnoredactare computerizată: Mirela ATANASIU
Supliment al revistei *IMPACT STRATEGIC*
ISSN: 1582-6511; B: 0162/177/2012

Centrul de Studii Strategice de Apărare şi Securitate
Şos. Panduri, nr. 68-72, Sector 5, Bucureşti
Telefon: 021.319.56.04, Fax 021.319.55.93
e-mail: cssas@unap.ro
http//:cssas.unap.ro